

INSTRUKCJA MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 12 maja 1937 r.

o komisji egzaminacyjnej dla techników dentystycznych.

W związku z § 10 rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 12 kwietnia 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 33, poz. 264) zarządzam co następuje:

(1) Komisja egzaminuje tylko tych kandydatów na uprawnionych techników dentystycznych, którzy zgodnie z przepisami § 6 powołanego wyżej rozporządzenia otrzymali zezwolenie na samodzielne wykonywanie czynności techniczno-dentystycznych z prawem przystąpienia do egzaminu i będą dopuszczeni do egzaminu przez Ministerstwo Opieki Społecznej.

(2) Podczas egzaminu na sali mogą być poza osobami wchodzącymi w skład komisji tylko kandydaci podlegający egzaminowi.

(3) Komisja egzaminuje w ramach szczegółowego programu, dołączonego do niniejszej instrukcji, według ustalonego przez siebie podziału czynności.

(4) Ocena egzaminu może być tylko dwóch rodzajów: a) z wynikiem pomyślnym, b) z wynikiem ujemnym. Uchwały co do oceny zapadają większością głosów.

(5) Z przebiegu egzaminu komisja sporządza każdego dnia protokół, który winien obejmować dzień egzaminu, imiona i nazwiska kandydatów w tym dniu egzaminowanych, ocenę egzaminu, podpisy przewodniczącego i członków komisji. Po ukończeniu egzaminu komisja przedkłada zbiór protokołów Ministerstwu Opieki Społecznej.

(6) Każdego dnia po ukończeniu egzaminu przewodniczący ogłasza wynik egzaminu.

(7) Po ukończeniu egzaminu Ministerstwo Opieki Społecznej wypłaca niezwłocznie należność osobom wchodzącym w skład komisji, licząc dla każdej z tych osób po 20 zł od egzaminowanego.

(8) Nad ogólnym przebiegiem egzaminu czuwa przewodniczący komisji. Zakres czynności przewodniczącego w szczególności obejmuje:

- baczenie, aby do egzaminu dopuszczeni byli jedynie kandydaci zakwalifikowani przez Ministerstwo Opieki Społecznej;
- przestrzeganie, aby egzamin odbywał się ściśle według programu ustalonego w ust. (3);
- prawo czasowego zawieszenia egzaminu w przypadkach zdekompilowania komisji lub naruszenia porządku, uniemożliwiającego normalne urzędowanie.

(9) O zawieszeniu egzaminu komisja sporządza oddzielny protokół, który przedkłada Ministerstwu Opieki Społecznej.

Minister Opieki Społecznej:

(—) *M. Zyndram Kościalkowski.*

Załącznik do Instrukcji Min. Op. Społ. z dnia 12 maja 1937 r. (Mon. Polski Nr 115, poz. 175).

SZCZEGÓŁOWY PROGRAM EGZAMINÓW DLA TECHNIKÓW DENTYSTYCZNYCH.

a) Program egzaminu z anatomii jamy ustnej i zębów.

Szkielet: żuchwa, szczęka górna, kość podniebna.

Podniebienie twarde i miękkie.

Dno jamy ustnej.

Slinianki.

Gardło w ogólnych zarysach.

Naczynia i nerwy jamy ustnej.

Zęby, ich rozwój i budowa.

b) Program egzaminu z fizjologii jamy ustnej.

Slinianki. Słina pod względem chemicznym. Unerwienie gruczołów ślinowych, mechanizm nerwowy wydzielania śliny.

Czynniki pobudzające i wydzielanie śliny.

Akt żucia, jego mechanizm i znaczenie fizjologiczne.

c) Program egzaminu z patologii ogólnej i anatomii patologicznej jamy ustnej.

Przyczyny chorób zewnętrzne: mechaniczne (wstrząs, kontuzja, zgniecenie), fizyczne (wpływ ciepłoty, ciepła, zimna, oparzenia, odmrożenia, wpływ światła, wpływ elektryczności, wpływ parcia barometrycznego, rozrzedzenie powietrza, zwiększenie parcia). Wpływ klimatu i gleby na powstanie chorób.

Przyczyny chorób chemiczne, infekcyjne (bakterie) i inne.

Urządzenia obronne ustroju. Oporność. Odporność.

Patologia komórki i tkanek.

Zmiany wsteczne (ogólna charakterystyka i podział). Zanik prosty. Zanik z ucisku, wskutek zmienionej czynności, na tle nerwowym.

Martwica i zgorzeł.

Zmiany postępowe (gojenie się i przerost).

Zapalenie (objawy ogólne, odczyn ze strony naczyń, zmiany w tkankach).

Ogólne pojęcie o nowotworach.

Zaburzenia w krążeniu (krwotok, przekrwienie, niedokrwistość, zakrzep, zator, zawał, obrzęk).

d) Program egzaminu z chorób zębów, ich leczenia i wyjmowania.

Choroby twardych tkanek zęba. Próchnica ostra i przewlekła.

Przyczyny wywołujące i usposabiające do próchnicy.

Objawy próchnicy.

Leczenie próchnicy.

Nadwrażliwość zębiny przy próchnicy. Środki do jej zwalczania.

Osad, kamień nazębny, nalot Priestley'a. Ubytki niepróchnicowego pochodzenia.

Zmiany wrodzone w twardych tkankach.

Choroby miazgi. Zaburzenia w krążeniu, procesy wsteczne, zmiany postępowe.

Zapalenia miazgi i ich podział co do przebiegu.

Przyczyny zapaleń miazgi. Drogi infekcji miazgi.

Ogólna charakterystyka kliniczna i anatomopatologiczna ostrych i przewlekłych zapaleń miazgi.

Ostre surowicze i ropne (częściowe i całkowite) zapalenia miazgi.

Objawy tych chorób.

Przewlekłe włókniste zapalenie miazgi, przewlekłe ropne zapalenie miazgi.

Przewlekłe ziarninowe zapalenie miazgi i objawy tych chorób.

Zejsia zapaleń miazgi.

Sposoby badań zębów przy ustalaniu diagnozy.

Leczenie zapaleń miazgi. Arszenik, jego właściwości, niezbędne ostrożności przy stosowaniu i opatrunku, postępowanie po arseniku.

Zasady extirpcji miazgi i powikłania.

Zasady plombowania przewodu i materiały do tego używane.

Anatomiczne i anatomopatologiczne wskazania do amputacji.

Pasty przy amputacji.

Zgorzeł miazgi i jej podział.

Etiologia zgorzeli i charakter infekcji.

Objawy częściowej zgorzeli i jej leczenia.

Objawy zgorzeli całkowitej, suchej, wilgotnej. Różnica między zgorzeł a obumarciem.

Leczenie zgorzeli.

Sposoby uzyskania drożności przewodów.

Sterylizowanie przewodów, używane ku temu środki.

Technika plombowania przewodów, ważniejsze pasty.

Zapalenie ozębnej i tkanek, otaczających ząb, wynikające stąd powikłania.

Leczenie zapaleń ozębnej.

Metodyka plombowania. Anatomia zęba ogólna i poszczególna. Trepanacja zęba i otwarcie komory. Metody badania zębów. Uprzywilejowane miejsca próchnicy.

Sterylizacja instrumentów. Izolacja zębów od śliny.

Zasadnicze wymagania dobrze przygotowanego ubytku.

Ubytki centralne i złożone. Punkty styeczne i linie styeczne. Następstwa uszkodzenia brodawki działkowej.

Formówki, plastyczne i nieplastyczne materiały do plombowania.

Przegląd materiałów, dodatnie i ujemne ich strony.

Materiały do opatrunków. Cementy fosforowane, cementy krzemowe, amalgamat miedzi, amalgamat srebra. Złoto i inne materiały.

Skład i cechy materiałów plastycznych do plombowania.

Leczenie zębów mlecznych.

Leczenie zębów u młodzieży w okresie szkolnym.

Wyjmowanie zębów.

Sposoby wyjmowania zębów.

Instrumenty i ich sterylizacja.

Przygotowanie jamy ustnej przed wyjęciem zęba.

Możliwe powikłania po wyjęciu zęba.

Ogólne pojęcie o ranach i ich leczeniu.

Środki lecznicze dewitalizujące i odkazające. Środki zamrażające (chlorek etylu).

e) Program egzaminu z techniki dentystycznej.

Znajomość materiałów, narzędzi, przyrządów, używanych w technice dentystycznej.

Otrzymywanie wycisków i modeli.

Zęby sztuczne i ich zastosowanie.

Okluzja i artykulacja. Staw żuchwowy, ruch żuchwy.

Zgryzadła. Zdejmowanie zgryzu.

Ustawianie modeli w zgryzadle anatomicznym. Ustawienie zębów.

Dostawki ruchowe i utwierdzenie tych w jamie ustnej.

Płyty podstawowe dostawek, metalowe, kaučukowe. Wulkanizowanie.

Korony metalowe i zęby ćwiekowe. Mostki stałe i do zdejmowania.

Wskazania. Zatykadła.